

Testament de Carnestoltes XXIV — Carnaval 2005

Estimats fills... de puta!

Un any més aquí presents,
compungits tots per la mort:
El rei ha tornat a rebre
la mateixa trista sort!

Durant aquest Carnaval
s'ha casat amb una cabra,
i ha consumat el casori
ballant la dansa macabra.

Ha mort mentre conduïa
el 600 per la AP-7,
una patrulla de Mossos
l'ha parat per anar pet.

No se'ns ha mort d'accident,
ni tampoc de l'estacada,
ni tan sols per demanar-li,
a l'agent, una mamada.

L'han fet parar en un control
d'aquells per si vas mamat
i a la primera bufada
la màquina ha rebentat.

Del pet que allò ha fotut
l'han culpats de terrorisme
i pel modus operandi
ho han lligat a l'Islamisme.

Sense més detalls de l'òbit
passarem a la lectura
del seu llarg fideicomís,
ben farcit de canya dura!

Tarragona, 8 de febrer de 2005
«Jo, Carnestoltes XXIV,
a punt d'anar a l'altre barri,
vull deixar fet testament
abans que no m'espatarri

i estiri del tot la pota
dins del meu llit mortuori,
em foteu dins del calaix

i em cremeu al Tanatori.

Quina merda de comparses
que teniu, a Tarragona:
molt marica i molta ploma,
vull més tangues, pits i xona!

Així que he determinat
fer-vos un llegat a mida
a base de ploma fina,
serà una conya florida.

Llegaré una ploma d'or
al "guaperes" del Pep Fèlix,
que dormint de casa en casa
tomba i gira més que una hèlix.

Ja t'ho fas bé, Ballesteros,
saltant d'alcova en alcova,
per tirar-te cada nit
una pelacanyes nova!

Cago'n Reus i tots els ganxos,
un barri comercial,
amb ínfules de voler
compartir la capital.

El xapero del Benach
ja ha cantat ben triomfal:
"Dins la nova Catalunya,
Reus serà una capital!"

Ei, no patiu, pelacanyes,
que si heu d'anar a la guerra,
el Mallol 'nirà al davant
i per casc durà una gerra.

Ja me'l veig a l'horitzó,
al damunt del seu guarà,
amb una escombra de plata
i un llobarro a l'altra mà.

Us llego, per compartir,
una ploma de pardal,
i enteneu-ho d'una vegada:
Només hi ha una capital!

I tu, amiga Martorell,
no t'escurcis la faldilla,

que jo més m'estimo veure't
Antes muerta que sencilla.

“Estevet ara és moment
perquè surtis de l'armari
—comentava la *Tacones*
al bell mig d'algun plenari—,

amb la ploma que tu portes,
et fan rei del Carnaval,
i així tindràs via lliure
per practicar el sexe anal.”

Aquest any, a la ciutat,
estarem d'aniversari:
en fa deu que el Metropol,
torna a ser un escenari!

Pretenem ser capital
de la cultura europea,
mentre gaudim d'un teatre
que provoca piorrea.

Deixeu-vos ja de fal·làcies
d'un teatre de segona
i poseu el primer roc
del teatre Tarragona.

Si és per manca de calés,
us proposo un nou projecte,
munteu un gran espectacle
amb repartiment selecte:

La Martorell, de *vedette*,
de bufó, vull el Mallol
i per fer de transvestit,
el flamant bisbe Pujol.

Que ho dirigeixi el Nadal,
i el Vallvè, d'apuntador,
mentre el Sala i l'Aregio
fan pujar i baixar el teló.

Us esquilo al damunt vostre
la plaga dels estornells,
i us desitjo molta merda...,
llefiscosa, passerells!

La il·lusió ha tornat,

el Nàstic ja és a segona,
oh, quin gran goig i quina joia
es respira a Tarragona!

El "presi" ja anuncia
que l'any que ve a primera,
mentre es matxaca la fava
veient el Reus a tercera.

Però diu que necessita
construir un estadi nou
i que el pagui la ciutat,
que això val molt més que un ou.

Si el que volen és seguir
foten quatre pilotades,
que lloguin dues parcel·les
allà a Terres Cavades!

El govern central llueix
predisposat al diàleg,
tot és posa i maquillatge
que hauran tret d'algun catàleg,

amb el pla de l'Ibarretxe
han quedat ben retratats:
"¡España, una, grande y libre!"
Retornem a temps passats...

El Fraga ha amenaçat
de deixar Euskadi fet miques,
això si abans, pel camí,
no l'ensexampen tres mariques.

Aquest fatxa prehistòric,
tan catòlic i galàctic,
per creure en el Vaticà
no ha usat mai profilàctic.

I si Espanya cau a trossos,
Catalunya ja és a terra,
com ens ha anat demostrant
el flamant govern d'esquerres.

Maragall n'és l'exemple,
para el cul tot fent palanca,
mentre aquí anem esperant
els papers de Salamanca.

Us lleigo tot el plomatge
de l'àguila imperial
per adornar-vos la ullera
si aneu a la Capital,

a enllustrar-li les sabates
al president del Partit
i al batlle de la ciutat,
aquell tibat malparit!

Preparant el 2012
estan tots els madrilenys,
si no poden ser galàctics,
olímpics encara menys.

Gallardón ja s'hi masturba
i l'Aguirre va resant,
que difícil que us serà
sense el fatxa Samaranch.

Us lleigo una ploma bomba
per encendre el pebeter,
si és cert que Madrid es crema,
ho ha de veure el món sencer!

I un tema que em fastigueja,
del que ara us parlaré,
una plaga que put més
que la de Crist Natzarè,

és la saga dels Borbons,
que creix més i més encara:
una altra Infanta prenyada;
recollons, és que no para!

Per sort, el nen no espavila,
i és un marica notori,
de petit li van clavar
pel cul un supositori.

Un metge diu que provoca
el canvi d'afinitats,
per tant no li lleigo ploma,
perquè en perd per tots costats.

Ara que arriba el moment
de deixar el món fastigós,
us diré una última cosa
d'un altre tema galdós.

Si fins aquí no enteneu
gaire res de la lectura
d'aquest últim testament
és per falta de cultura

i no saber idiomes:
l'he fet en valencià,
que es veu que és una altra llengua
diferent del català...

Als malparits inventors
de tal imbecil·litat
els hauríeu de penjar,
per la llengua, d'un cairat.

Llego a aquests morros de cony
una ploma de Birmània
que és capaç de traduir
de manera simultània

aquestes llengües estranyes,
valencià i català.
Aquí s'acaba la història,
vagin tots a fer la mà!

L'Església sí que ho té clar:
ja podem follar amb condó,
es preocupen per nosaltres,
però... *pues va a ser que no!*

A l'instant ja rectifica:
"Queda prohibida la goma,
el cardar, per procrear,
que sinó, això és Sodoma!"

Deixo unes plomes de làtex
a tota la vostra secta,
penseu que agafa la Sida
el poble i la gent "selecta".

Per acabar us diré
que el Carnaval no són plomes,
és que les mansos follin dones,
donin pel cul altres homes,

i les fèmines, que ens follin;
madures, tendres o velles,
la qüestió és que trempin

els mugrons i les mamelles

i s'exalci el gran virot
amb xones, pits i collons;
us llenço, per si les mosques,
un bon grapat de condons!

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal.
No pareu de privar, ballar i cardar

fins arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes vint-i-cinquè!»